

Arrest

nr. 309 390 van 8 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 maart 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X. VAN BELLEGHEM, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 9 september 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 6 september 2021 en op 20 oktober 2021.

1.2. Op 20 januari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Hiertegen werd een beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Ook de Raad weigerde aan verzoeker bij arrest nr. X van 2 september 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker dient op 30 juni 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het CGVS gehoord op 5 januari 2024.

1.5. De commissaris-generaal verklaart dit eerste volgend verzoek om internationale bescherming op 29 januari 2024 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger, een Koerd, afkomstig uit Teheran. Op 9 september 2019 verzocht u een eerste maal om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

Toen u twee jaar oud was gingen uw ouders uit elkaar en verliet uw moeder het gezin. Uw vader bandte uw moeder uit uw leven. Sindsdien heeft u geen contact meer gehad met uw moeder. U groeide op met uw vader, die streng islamitisch is en werkt bij de Sepah é Pasdaran (Revolutionaire garde). Vanaf uw negende nam uw vader u mee naar de basij (paramilitaire vrijwilligersorganisatie). Daar nam u als kind deel aan sportactiviteiten, hobby's, koranlessen en keek u naar films. Rond uw 12e veranderden die activiteiten en maakte u kennis met wapens, nam u deel aan schietoefeningen en cursussen over verdediging. Na een tijdje kreeg u een bepaalde verantwoordelijkheid toegewezen. U ging graag naar de basij en praktiseerde graag de islam. U had een goede band met uw vader. Op uw 15e of 16e veranderde u van school en ontmoette u andere leeftijdsgenoten, die zich niet bezig hielden met de basij en een andere mentaliteit hadden. In het begin had u moeite om contact te leggen en waren er ruzies en vechtpartijen. Stilletjes aan raakte u echter bevriend met hen. U wou mee met hen op stap gaan, maar was verplicht om naar de basij te gaan. Op een dag besloot u te spijbelen en toch met uw nieuwe vrienden mee op stap te gaan. U vond het leuk, ging meer met hen mee en verloor uw interesse in de basij. Na de tweede of derde uitstap met deze nieuwe vrienden, had u door dat uw vader wist dat u niet meer zo regelmatig naar de basij ging. Uw vader werd hierdoor kwaad en begon u te slaan. Hoe ouder u werd, hoe minder u naar de basij ging, hoe kwader en agressiever uw vader reageerde, waardoor u zich nog meer afzette tegen uw vader. U bleef wel nog deelnemen aan activiteiten van de basij omdat uw vader u daartoe verplichtte. Op uw 17e tijdens het examen van het tweede middelbaar liepen de ruzies tussen u en uw vader hoog op en uw vader dreigde dat hij u naar Syrië zou sturen als u niet zou luisteren. U nam dit op als een waarschuwing en ging ervanuit dat hij u niet echt naar Syrië wou sturen. Elke keer jullie ruzie hadden, herhaalde uw vader zijn dreigement. In aban 1393 (oktober/november 2014), u was op dat moment 18 jaar, dreigde uw vader nogmaals u naar Syrië te sturen. Ditmaal had u door dat uw vader het echt meende. Hij was informatie aan het verzamelen over de vertrekdatum van soldaten naar Syrië. Uw vader zag het als een plicht en was er fier op dat hij zijn enig kind naar Syrië zou kunnen sturen. In Syrië zou u een man kunnen worden, iets wat niet zou lukken als u in Iran bleef. Hij wou dat u deel ging uitmaken van de groep soldaten die de begraafplaatsen in Syrië beschermt. U kreeg nog tot khordad 1394 (mei/juni 2015) om uw diploma te behalen en nadien moest u naar Syrië gaan. U ging op zoek naar een manier om uw vader te overtuigen niet gestuurd te worden. U probeerde vanaf dat moment te doen wat uw vader van u verwachtte. Zo was u constant bij de basij en zette u uw vrienden aan de kant. U ging met uw vader mee op bedevaart naar Karbala, waar u hem toonde dat u kon zijn wie hij wou dat u was. Tussen aban en azar 1393 (eind november 2014) kwam u met uw vader terug van de moskee in uw dorp toen u hem voorstelde dat u eerst zou studeren, alvorens naar Syrië te gaan. Uw bedoeling was om op die manier tijd te winnen. Uw vader negeerde uw voorstel, maar ging eind bahman (februari 2015) toch akkoord. U maakte de afspraak met uw vader dat u eerst zou verder studeren en nadien naar Syrië zou vertrekken. U koos voor automechanica aan de Parand universiteit. U probeerde uw studies zo lang mogelijk te rekken. De relatie tussen u en uw vader was opnieuw uitstekend. U had veel vrijheid en werd niet veel gecontroleerd. Na ongeveer tweeëneenhalf jaar studeren, in 1396 (2017/2018), moest u volgens de wetgeving uw diploma behaald hebben of, indien dat niet het geval was verplicht deelnemen aan uw legerdienst of een vrijstellingskaart voorleggen. U besloot aan uw vader te vragen een vrijstelling voor u te regelen. Daar uw vader voor de Sepah werkt, kon hij dit makkelijk regelen, wat hij meteen deed. U kreeg een vrijstellingskaart op basis van 'kefalte', een vrijstelling die men krijgt als men voor iemand in de familie moet zorgen, vaak bejaarde ouders. Hoewel dit bij u niet van toepassing was, kon uw vader dit toch onterecht verkrijgen. Op die manier kon u verder gaan met uw studies. In 1396 (2017/2018) ontmoette u aan de universiteit A.. Na twee à drie maanden van jullie vriendschap kwam u te weten dat zij een christen is. Het was voor haar belangrijk om een relatie met een christen te beginnen gezien ze recent bekeerd was. U hechtte op dat moment geen belang meer aan de islam en was akkoord om ook

een christen te worden. Op 17 of 18 farvardin 1398 (6 of 7 april 2019) liep de relatie tussen u en uw vader opnieuw spaak. U deed langer over uw studies dan de bedoeling was en uw vader was opnieuw te weten gekomen dat u met uw vrienden op stap ging in plaats van naar de basij te gaan. Uw vader dacht dat u opnieuw het verkeerde pad op was gegaan. U was aan het einde van uw studies laks geworden en was inderdaad vaak niet meer aanwezig op de basij. U lette niet meer op wanneer u naar de universiteit ging en wanneer niet. Uw vader confronteerde u met wat hij te weten was gekomen en was die dag erg agressief. Hij sloeg u met een stok op uw hoofd en met een mes op uw handen. Hij verplichtte u om komende khordad (mei/juni 2019) naar Syrië te gaan. U was geshockeerd en wist niet wat te doen of zeggen. 7 of 8 ordibehesht 1398 (27 of 28 april 2019) nam uw vader u mee naar de medische controle in het bureau van M. R., waar u zich inschreef om naar Syrië te vertrekken. Daar kreeg u te horen dat u op 19 khordad 1398 (9 juni 2019) zou vertrekken. U probeerde een manier te vinden om niet te moeten gaan. U bleef constant ruzie maken met uw vader en liet hem weten dat u niet wou gaan. U hoorde van vrienden dat de enige optie was om het land te verlaten. U had een vriend J. die een kennis aanraadde om een visum te regelen. Mijnheer T. maakte op 27 ordibehesht 1398 (17 mei 2019) een afspraak voor u bij de Spaanse ambassade, waar u naartoe ging om de nodige documenten te regelen. Op 3 kordad 1398 (24 mei 2019) was uw vader niet thuis, waardoor u wist dat hij twee à drie dagen niet naar huis zou komen. U besloot die nacht van de gelegenheid gebruik te maken om het huis te verlaten. U kon terecht bij een vriend R., waar u anderhalf à twee maanden onderdook. U gooide uw gsm weg en had op dat moment enkel contact met uw vriend J. en mijnheer T.. Tien dagen na uw aankomst bij R. werd het visum opgestuurd naar mijnheer T.. Hij had tevens een vliegtuigticket geregeld waarmee u op 1 mordad 1398 (23 juli 2019) zou moeten vertrekken. Via J. kwam u na een tijdje te weten dat uw vader overal op zoek was naar u en u zou doden als hij u zou vinden. U besloot dat het niet meer veilig was om bij R. te blijven en nam contact met uw neef en uw oom. U ontmoette uw oom in het shoppingcenter waar hij werkte en kon hem overtuigen om u een maand onderdak te geven tot aan uw vertrek. U verliet een maand lang het huis van uw oom niet. U verliet Iran op 1 mordad 1398 (23 juli 2019) en vloog naar Spanje, waarna u meteen doorreisde naar België. U kwam in België aan op 27 juli 2019 en verzocht om internationale bescherming op 9 september 2019. U had op dat moment geen religie. U vreesde bij terugkeer uw vader van wie u alles vreest. Hij kon u doden, laten doden, of u laten opsluiten voor lange tijd. Op 20 januari 2022 nam het CGVS een weigeringsbeslissing in uw dossier. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing op 2 september 2022.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 30 juni 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u in België deelneemt aan politieke manifestaties en betogingen tegen het Iraanse regime en dit sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022. U roept slogans, houdt protestborden vast en u was vier of vijf keer deel van het beveiligingsteam tijdens een manifestatie. U plaatst op uw sociale media foto's en video's van uw deelname aan deze manifestaties. Hoewel u aanvankelijk niet verbonden was aan een partij, bent u sinds drie maanden officieel lid van de Constitutionele Partij van Iran. U volgt een opleiding om meer te weten te komen over de werking van de partij. U legde volgende documenten neer om uw verzoek te ondersteunen: een kopie van foto's van uw deelname aan de verschillende manifestaties in België, enkele screenshots van uw deelname aan de online opleiding die u volgt over de partij en een USB stick met foto's en video's van uw deelname aan verschillende manifestaties.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet vooreerst worden vastgesteld dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die u stelde te hebben met uw vader in Iran en daar uit informatie bleek dat het niet praktiseren van islamitische verplichtingen zoals het gebed of naar de moskee gaan niet of nauwelijks voor problemen of speculatie zorgden omtrent iemands religie. De RvV bevestigde deze beslissing op 2 september 2022. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Wat betreft uw politieke activiteiten in België, u neemt deel aan politieke demonstraties, bent lid van de Constitutionele Partij van Iran en plaatst politieke getinte berichten op uw sociale media, dient vooreerst gewezen te worden op de opmerkelijke timing van uw politiek engagement. Hoewel u reeds sinds 27 juli 2019 in België verblijft en aldus in alle vrijheid en veiligheid had kunnen deelnemen aan betogingen en manifestaties, startte u pas in september 2022 met uw politiek engagement, oftewel in de periode dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgewezen. Enig opportunisme is dan ook niet uitgesloten.

Uit het door u neergelegde beeldmateriaal blijkt verder dat uw politiek engagement relatief beperkt is, daar u in het merendeel van de foto's en video's louter deelnemer bent. Vier à vijf keer maakte u deel uit van de beveiliging tijdens een demonstratie. Wat betreft uw lidmaatschap van de Constitutionele Partij van Iran kan ook hier uw engagement gerelativeerd worden gelet op het feit dat u steeds teruggreep naar uw papieren voorbereiding bij het beantwoorden van inhoudelijke vragen over de partij, wat uw verklaringen een ingestudeerd en weinig doorleefd karakter geeft (NPO p. 4-5).

U toont verder op geen enkele wijze aan dat u omwille van deze politieke activiteiten in België bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Hoewel u beweert dat Iran een cyber leger heeft dat informatie verzamelt over mensen die deelnemen aan betogingen (NPO p. 7), blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. U relativeert bovendien uw eigen politieke positie waar u zegt geen bekend figuur te zijn (NPO p. 3).

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De foto's en video's van uw politieke activiteiten die u neerlegde en die te vinden zijn op uw USB stick wijzen louter op uw aanwezigheid aldaar en kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Dat u deelnam aan een zoomvergadering van de Constitutionele Partij van Iran wordt op zich niet in twijfel getrokken.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet). Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert doorheen zijn verzoekschrift de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/7, 49 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Vooreerst geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen. Hij volhardt hierbij in zijn verklaringen en bekritiseert concreet de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing. Verzoeker benadrukt zijn relatief lage scholingsgraad en betoogt dat hoewel hij een diploma van automechanica heeft en deze opleiding in Iran aan een universiteit georganiseerd wordt, dit diploma in België gelijkgesteld wordt met een diploma technisch secundair onderwijs. Hij stelt dat het dus niet te verwonderen valt dat hij moeite heeft met de verwoording van de principes van de partij. Tot slot betoogt verzoeker dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een vervolging vreest door de Iraanse overheid wegens het ontduiken van zijn militaire dienstplicht. Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, de notities van zijn persoonlijk onderhoud, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ), rechtspraak van de Raad van State (hierna: RvS) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen die eveneens worden toegevoegd:

"a. RvS 4 februrari 1999, nr. 78.536

b. RvV 13 oktober 2021, nr. 262.192

c. UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>, §11.

d. RvS 23 februari 1996, nr. 58.328

e. HvJ 20 januari 2021, nr. C 255/19

f. RvV 26 maart 2021, nr. 251.704.

g. RvV 4 mei 2021, nr. 253.968

h. RvV 4 juni 2021, nr. 255.609."

2.3. Beoordeling

2.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden

met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.2. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt: *“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts

betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.3.4.1. Verzoeker volhardt in zijn volgend verzoek om internationale bescherming in zijn eerder aangehaalde vervolgingsvrees ten aanzien van zijn vader. Daarnaast wijst hij op een vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten in België waaronder op sociale media waarbij verzoeker tevens aangaf lid te zijn van de Constitutionele partij van Iran.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek bezorgde verzoeker het CGVS een kopie van foto's van zijn deelname aan verschillende manifestaties in België, verschillende screenshots van zijn deelname aan de online opleiding die hij volgt over de Constitutionele partij van Iran en een usb-stick met foto's en video's van zijn deelname aan verschillende manifestaties.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het eerste volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.3.4.4. Waar verzoeker blijft volharden in zijn problemen die hebben geleid tot zijn vlucht uit Iran, kan samen met verweerder beklemtoond worden dat deze in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek reeds door het CGVS en de Raad op pertinente wijze werden beoordeeld.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband met reden gemotiveerd:

"In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. In voorliggend geval moet vooreerst worden vastgesteld dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die u stelde te hebben

met uw vader in Iran en daar uit informatie bleek dat het niet praktiseren van islamitische verplichtingen zoals het gebed of naar de moskee gaan niet of nauwelijks voor problemen of speculatie zorgden omtrent iemands religie. De RvV bevestigde deze beslissing op 2 september 2022. U ging tegen deze beslissing niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden."

Met betrekking tot deze reeds aangehaalde en beoordeelde elementen kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissing van het CGVS en 's Raads arrest met nr. 276 960 van 2 september 2022.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoeker blijft in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer vasthouden aan zijn vluchtmotieven zoals uiteengezet in zijn eerdere verzoek om internationale bescherming waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoeker blijft vasthouden aan hetzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Wat betreft verzoekers verklaringen in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek over zijn politieke activiteiten in België en de neergelegde stukken hieromtrent wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld:

"Wat betreft uw politieke activiteiten in België, u neemt deel aan politieke demonstraties, bent lid van de Constitutionele Partij van Iran en plaatst politieke getinte berichten op uw sociale media, dient vooreerst gewezen te worden op de opmerkelijke timing van uw politiek engagement. Hoewel u reeds sinds 27 juli 2019 in België verblijft en aldus in alle vrijheid en veiligheid had kunnen deelnemen aan betogingen en manifestaties, startte u pas in september 2022 met uw politiek engagement, oftewel in de periode dat uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgewezen. Enig opportunisme is dan ook niet uitgesloten. Uit het door u neergelegde beeldmateriaal blijkt verder dat uw politiek engagement relatief beperkt is, daar u in het merendeel van de foto's en video's louter deelnemer bent. Vier à vijf keer maakte u deel uit van de beveiliging tijdens een demonstratie. Wat betreft uw lidmaatschap van de Constitutionele Partij van Iran kan ook hier uw engagement gerelativeerd worden gelet op het feit dat u steeds teruggreep naar uw papieren voorbereiding bij het beantwoorden van inhoudelijke vragen over de partij, wat uw verklaringen een ingestudeerd en weinig doorleefd karakter geeft (NPO p. 4-5). U toont verder op geen enkele wijze aan dat u omwille van deze politieke activiteiten in België bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Hoewel u beweert dat Iran een cyber leger heeft dat informatie verzamelt over mensen die deelnemen aan betogingen (NPO p. 7), blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. U relativeert bovendien uw eigen politieke positie waar u zegt geen bekend figuur te zijn (NPO p. 3).

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De foto's en video's van uw politieke activiteiten die u neerlegde en die te vinden zijn op uw USB stick wijzen louter op uw aanwezigheid aldaar en kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Dat u deelnam aan een zoomvergadering van de Constitutionele Partij van Iran wordt op zich niet in twijfel getrokken."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoeker volhardt in zijn vluchtmotieven, en in zijn politieke activiteiten waaronder het activisme op sociale media en benadrukt de neergelegde stukken doch brengt geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de pertinente, correcte en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing die steun vinden in de beschikbare informatie en de stukken van zijn dossier.

Waar verzoeker zijn lage scholingsgraad opwerpt, kan hij allerminst zijn weinig doorleefde verklaringen over zijn lidmaatschap aan de Constitutionele partij van Iran verschonen, te meer hij een diploma middelbaar onderwijs heeft en twee jaar automechanica gestudeerd heeft (Verklaring DVZ van 24 september 2019, p. 6; eerste persoonlijk onderhoud van 6 september 2021, p. 6). De Raad benadrukt hierbij dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die op spontane wijze doorleefde verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees, in casu zijn lidmaatschap aan de Constitutionele partij van Iran. Verzoekers betoog dat de opleiding automechanica in Iran aan de universiteit wordt georganiseerd maar in België gelijkgesteld wordt met een diploma van het secundair onderwijs, doet geen afbreuk aan bovenstaande verwachting. Daarnaast stelt de Raad vast dat noch uit verzoekers gehoor, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek was verzoeker 26 jaar en dus reeds ruim meerderjarig, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde verklaringen af te leggen over zaken die in direct verband staan met zijn vrees. Uit het gehoorverslag en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Farsi. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

De Raad merkt verder op dat verzoeker geenszins aantoonde dat zijn *"relatieve lage scholingsgraad"* zijn verstandelijke vermogens aantast in die mate dat hij hierdoor niet in staat was doorleefde verklaringen af te leggen over zijn lidmaatschap bij de Constitutionele partij van Iran.

Hierbij kan nog aangestipt worden dat het feit dat een persoon relatief laaggeschoold of ongeschoold is, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate, 26 August 2020, p. 89).

Daargelaten de vraag naar het opportunistisch karakter van de politieke activiteiten, concludeert de Raad dat verzoeker, die volhardt in zijn onbetwiste politieke activiteiten en aangeeft lid te zijn geworden van een politieke partij, en verweerders appreciatie en gevolgtrekkingen betwist, er evenwel niet in slaagt de analyse gebaseerd op actuele landeninformatie te weerleggen.

Verzoeker gaat er met zijn betoog dat hij maandelijks heeft deelgenomen aan manifestaties hetgeen een aanzienlijke deelname is, immers volledig voorbij aan de analyse gebaseerd op de bijgebrachte actuele landeninformatie.

Zo blijkt uit de door verweerder aangehaalde COI focus *"IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten"* van 10 mei 2023 dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle,

worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21).

In casu moet beklemtoond worden dat het vluchtrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden en verzoeker ook niet aantoonde een afdoende groot bereik te hebben op zijn sociale media. De Raad stelt in dit verband immers vast dat verzoeker die bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) gewag maakte van zijn sociale media zoals Twitter, Instagram en YouTube doch op het CGVS aangaf dat zijn eerste Instagramaccount waarop hij actief was, nu verdwenen is en hij een nieuwe heeft aangemaakt waarop hij vooral stories plaatst dat ondertussen een persoonlijk profiel (en dus geen openbaar) profiel betreft. Verzoeker gaf daarnaast aan toch geen YouTube-account te hebben maar naast Instagram actief te zijn op X doch verzoeker toont geenszins aan een groot bereik te hebben op sociale media (persoonlijk onderhoud, p. 6-7).

Dat verzoeker te zien is op foto's en video's in het kader van manifestaties kan hier geen ander licht op werpen.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden, kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader herhaald te worden dat verzoeker, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in zijn hoofde niet aantoonde of aannemelijk maakt. De Raad beklemtoont hierbij dat het vluchtrelaas van verzoeker ongeloofwaardig werd bevonden en hij niet heeft aangetoond dat hij vóór zijn (legaal) vertrek uit Iran reeds in het vizier stond van de Iraanse autoriteiten.

Waar verzoeker betoogt dat hij wel degelijk in de negatieve aandacht staat van de Iraanse autoriteiten gelet op de ontduiking van zijn militaire dienstplicht en hij bij een terugkeer naar Iran hierdoor een

vervolgning vreest, kan hij de Raad geenszins overtuigen. Zo maakte verzoeker eerder doorheen zijn meerdere gehoren geenszins gewag van problemen omwille van de militaire dienstplicht noch stelde hij hierdoor enige actuele vrees te koesteren. Bovendien verklaarde verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek dat zijn vader een militaire dienstvrijstelling voor hem verkreeg (eerste persoonlijk onderhoud van 6 september 2021, p. 7-8) en legde ook een kopie neer van zijn dienstvrijstellingskaart (eerste persoonlijk onderhoud van 6 september 2021, p. 12; cf. groene map met documenten, stuk 1). Verzoeker verklaarde in dit verband dat zijn vader, die overigens voor de sepah werkt, gemakkelijk een vrijstelling kon verkrijgen (eerste persoonlijk onderhoud, p. 8), waardoor het weinig aannemelijk lijkt dat de Iraanse autoriteiten op heden verzoeker toch zouden verdenken van het ontduiken van zijn militaire dienstplicht en hem hierdoor zouden (willen) viseren.

Zodoende maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek al in de negatieve aandacht stond van de Iraanse autoriteiten, waardoor het niet geloofwaardig is dat verzoeker bij een terugkeer een verhoogd risico zou lopen op een vervolging omwille van zijn politieke activiteiten in België. Verzoeker brengt aldus geen informatie aan die voorgaande analyse en de conclusie kan ontkrachten dat Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperten verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoeker die Iran legaal is uitgereisd (Verklaring DVZ van 24 september 2019, p. 12; eerste persoonlijk onderhoud van 6 september 2021, p. 11), bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zal worden naar de redenen van zijn vertrek en asielrelaas betekent niet zonder meer dat hij bij terugkeer een reëel risico lopen op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas en verzoekers bijkomende ongeloofwaardige verklaringen aangaande zijn militaire dienstplicht, kan niet blijken dat verzoeker eerder in de negatieve

aandacht heeft gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat hij anderszins voor hen personen van belang zou zijn. Verzoeker toont nergens aan dat hij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staat, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn geen concrete aanknopingspunten dat verzoeker, die Iran legaal is uitgereisd, bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zal worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld.

Ten slotte stipt de Raad aan dat verzoekers verwijzingen naar Belgische rechterlijke beslissingen die in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben alsook naar Europese rechtspraak en naar algemene informatie en theorie omtrent vluchtelingen, geen afbreuk kunnen doen aan voorgaande concrete vaststellingen die immers betrekking hebben op verzoekers persoon en de huidige voorliggende zaak.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2.3.4.5. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoeker toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. In hoofde van verzoeker kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

2.3.6. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn huidige volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.7. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ en op het CGVS de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidige (volgende) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor

subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (eerst volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU